

Written by தமிழ்நாடு

Tuesday, 13 April 2010 19:49 - Last Updated Tuesday, 13 April 2010 19:55

பின்னர் யாராவது தொடர்ந்து உணவு உண்டாலோ அல்லது ஓடும் போது உணவு தட்டுகளை கவனித்து விலத்தி ஒபினாலே அவர்களுக்கும் தண்டனை தான். இது பயிற்சியின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. எனவே தான் எல்லோரும் உணவை விரைவில் உட்கொண்டனர்.

உண்டவர்கள் தமது முகாமிற்குள் (கொட்பிலிற் குள்) சின்று உறங்க முற்பட்டனர். அவ்வளவு முன்பு வந்தவர்கள் சில புத்தகங்களை எடுத்து வாசித்தனர். இங்கு இருந்த புத்தகங்களைப் பற்றி குறிப்பிட வேண்டும் அதாவது மொஸ்கோ புதிப்பக புத்தகங்கள் தான் அதிகமாக காணப்பட்டது. அதைவிட உள்நாட்டு பத்திரிகைகளும், வறோ சில புத்தகங்களும் இருந்தன. இதில் எடுத்து பதிப்பவர்கள், மொஸ்கோ புதிப்பக புத்தகங்களை எடுத்து பதிப்பது கிடையாது. மாறாக உள்நாட்டு செய்தித் தாள்களையும், கதைப் புத்தகங்களையுமே வாசித்தனர். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம், அங்கு பயிற்சியில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு அரசியல் வகுப்பு எடுக்கப்படாமையே. அரசியல் அற்ற சூத்த இந்திய இராணுவ முறையிலான பயிற்சியாகவே இருந்தது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் இங்கு அரசியல் வகுப்பு எடுப்பதற்கு என ஒரு நபர் கிட்டில் லாமையாகும்;. இங்கு பயிற்சி கொடுத்த மதன், பாண்டி என இருவரும் இந்திய இராணுவத் தினரால் உத்தரப் பிரதேசத்தில் வதைத்து பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதுடன், அன்றைய அனாதை முகாம்களின் பொறுப்பாளராக இருந்தவர் பரந்தன் ராஜன். இவர்களுக்கோ அல்லது அன்று மத்திய குழுவில் இருந்தவர்களுக்கோ, அரசியல் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கவில்லை. (தனீ, புதுக்கோட்டை முகாம்களில் அரசியல் கற்பிக்கப்பட்டதாக அறிந்தனே எந்தளவு உண்மை என்பது எனக்குத் தெரியாது) நான் இங்கு குறிப்பிட்ட முகாம், பீகாம். இது 400க்கு மறைபட்ட தோழர்களை கொண்டிருந்தது. இதில் எமக்கு ஐந்து மாதங்கள்க்கு முன்பு வந்தவர்கள் உட்பட, ஓவ்வொரு நாளும் வரும் புதியவர்களும் இணக்கப்பட்டனர். தளத்தில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு அரசியல் வகுப்புகள் எடுத்து, அதன் பின்னர் ஆயுதப் பயிற்சியை கொடுத்திருந்தால் அரசியல் அறிவு கலந்த ஒரு ஆயுதக் குழுவை உருவாக்கி இருக்க முடியும். மாறாக தளத்தில் முதல் நாள் அடிமட்ட உறுப்பினராக சேர்ந்தவர்கை கிட்ட, இங்கு அனுப்பி வதை தாரர்கள்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் யார் எந்த இயக்கத்துக்கு போவது என்பதைக் காட்டிலும், எந்த இயக்கத்திலாவது போய் பயிற்சி எடுத்து வருவண்டும் என்ற ஆர்வம் தான் பலரிடம் காணப்பட்டது. இன்று ஒரு இயக்கம் அவரை ஏற்ற மறுத்தால், மறுநாள் மற்ற இயக்கம் அவரை பயிற்சிக் கு இந்தியாவிற்கு அனுப்பிவிடும். எனவே தளத்தில் விடாமலான இயக்கத்திற்கு ஆட்சேபிப்பு என்பதிலும் பாரக்க, சும்மா போனவன் வந்தவனை எல்லாம் அனுப்பினர். எந்த அமைப்பில், அதிக எண்ணிக்கையிலான வீரர்கள் இருக்கின்றனர் என்று காட்ட முயன்றார்கள். இதன் விளைவே பிற காலத்தில் எமது போராட்டம் இந்த நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது.

Written by தமிழ்ரங்கம்

Tuesday, 13 April 2010 19:49 - Last Updated Tuesday, 13 April 2010 19:55

நினைப்பீர்கள். ஆனால் அதைவிட பலமடங்கு வக்கிரமானது. அவற்றின் விபரம்

1. தாம் களகைக்கும் வர அடிப்பது குறிப்பாக குதிக்கால் முதுகொலும்பு
2. கண்ணுக்குள் மிளகாய் துள் போடுவது
3. பச்சை முளகாய் ஒரு கோப்பை சாப்பிடச் செல்லது இல்லையேன்றால் மயங்கும் வர அடிபின்னரும் சாப்பிடவே வேண்டும்.
4. நிர்வாணமாகி தலகை ழாக ததொங்கவிட்டு தலையில் தமது காலால் உதவைது
5. ககைகள் கால்கள் பின்புறமாக கட்டப்பட்ட நிலையில் உளண்ணியில் (கப்பியில்) ததொங்கவிடுவது
6. விரல் நிகங்களபை பிடுங்குவது
7. கயிலரோ ததொடயிலரோ பிளடேட்டால் வடெப்பி, அந்தக் காயத்தின் உள் மிளகாய் துள் போடுவது.
8. அதே காயத்தில் பின்னர் வடெபிமுந்து அடறந்து, அதகைக் கொழுத்தி விடுவது

